

De Kapellestraat (2)

De Kapellestraat na het bombardement van mei 1940.

De beroemdste straat van gans Oostende is zeker wel de Kapellestraat. Daar hadden we het in de vorige aflevering al over. Vandaag het vervolg van de wel bijzonder rijke geschiedenis van deze Oostendse hoofdstraat.

Toen de 2de wereldoorlog uitbrak was het de Kapellestraat, die het meest onder de brandbommen te lijden kreeg. In één nacht gooiden Duitse Stuka-vliegtuigen enkele honderden brandbommen over de Kapellestraat en Radio Berlijn verkondigde toen dat het Jodenkwartier te Oostende platgelegd was geworden. Al bij al waren er maar een viertal joodse zaken die aldaar gevestigd waren.

Revival

Maar wat de Duitsers niet wisten was dat wat later eens de beruchte „Rote Kapelle” (Het Rode Orkest), het grote Russische spionagenet zou worden, zijn eerste geheime uitzendingen te Oostende begon. De zaak, die Trepper de Meester-spion, als dekmantel had laten inrichten, was „Au Roi du Caoutchouc”. In mei

’40, toen men wist dat Oostende zou aangevallen worden, liet men vlug de uitzendpost uit de Kapellestraat naar Knokke overbrengen. ’s Anderendaags brandde „Au Roi du Caoutchouc” totaal uit!

Na de oorlog bouwde men de Kapellestraat weer netjes op. Er was wel even spraak geweest om de straat te verbreden, maar men riep moord en brand en alles bleef zoals het was.

Intussen hebben er zich nog een paar warenhuizen weten tussen te vestigen. „Uniprix” was „Priba” geworden en de „Sarma” had het oud-gekend huis „Het Molentje” weten af te kopen. Ook de „Bon Marché” wist enkele puingronden af te komen en bouwde het zoveelste warenhuis.

’Rommelzooi’

Zaken kwamen bij en andere verdwenen. Terloops herinneren we nog even aan een der eerste bioscopen „Cinéma Moderne”, die later de „Cameo” zou worden en die nu plaatsgeruimd heeft voor de Standaard-Boekhandel. De bioscoop werd ook door velen als een soldatencinema bestempeld. Zij was het dichtst bij de kazerne gelegen en de plaatsen waren er minder duur dan in de andere bioscopen.

Van wat eigenlijk nog oud is in de Kapellestraat, blijft er niet zoveel typisch meer over, tenzij een zeer oude apotheekrij. Het Bazaartje, dat een beroemdheid had gaande over alle seizoenen, is ook verdwenen.

De Kapellestraat is een straat „van nering en tering” zou men zeggen, maar niet iedereen wilde het zo niet zien. Een zeker Robert Van Passen schreef in 1930 een boek „Het gelaat der Vlaamse steden”, waarin hij scherprijd over Oostende schrijft: „De Kapellestraat met haar vlaggekes, haar wimpels, haar uithangborden en reclamen en heel dat rommelzooi uitgestald tussen de gevels, lijkt een Chinese volkstraat op het uur der markt, vol koopwaar en vodderij. Oostende is een echte Chinese markt. Ga de Kapellestraat op en neer en zie al die uitstallingen van prullen en souvenirs, die schelpen en met schelpen-beplakte doosjes en pottkens en scheepjes en dergelijke flauwe kul meer, waar geen greintje kunstmaak in steekt, dien rommel van prenten en postuurkens die schreien van zielloosheid, en ge kent heel de mentaliteit van Oostende en van wat er hokt en huist.”

Wandelstraat

Als slot nog even dit: op 24 mei 1857 kon men in „La Feuille d’Ostende” lezen dat men de voetpaden van de Kapellestraat verbreed had. Maar dat men hiervoor geen toestemming aan Bruggen en Wegen had gevraagd, want de Kapellestraat was toen een staatsbaan en men zou de voetpaden waarschijnlijk in hun oorspronkelijke staat moeten terugbrengen. Dus allemaal verloren kosten, was het besluit van die

journalist uit de vorige eeuw. ’s Anderdaags volgde reeds een interpellatie in de gemeenteraad, maar men deelde het raadslid mede dat alles inmiddels in de minne geregeld was.

In 1973 schreef ik in het „Vlaams Weekblad”: „Nu is er weer druk sprake van de Kapellestraat een nieuw uitzicht te geven om het voor de voetgangers mogelijk te maken dat ze er rustig, zoals op de braderieden, zullen kunnen wandelen. Want zoals de Kapellestraat nu is, is het voor vele jonge moeders een levensgevaarlijke verkeersstraat. Tegenstanders schreeuwen om parking. Voor wie eigenlijk? We lieten ons wijsmaken dat een handelaar op vier verschillende uren de nummerplaten van de geparkeerde auto’s had opgetekend en dat op de 78 à 80 die er stonden er minstens 25 waren die daar telkens bij waren, terwijl een 15-tal andere minstens tweemaal aldaar geparkeerd hadden gestaan. Dus waren het geen wagens van cliënten. Nu dit is onze zaak niet, doch wij zouden wel wensen dat als de Kapellestraat eindelijk een wandelstraat wordt, het niet meer zal zijn, zoals de Engelsman Robert Hills over Oostende in „Sketches in Flanders and Holland” in 1816 schreef: „Ik wil niets kwetsend zeggen over Oostende, uitgenomen over de straatstenen die zeer ongemakkelijk te bewandelen zijn.”

En intussen is de winkelwandelstraat er in het hart van Oostende al lang gekomen.